

ningsssag mod, at det eller de ansvarlige medlemmer af menighedsrådet indvilliger i at betale et nærmere angivet beløb.

Da en sådan erstatningsretlig bod træder i stedet for et sagsanlæg, skal betingelserne for at anlægge erstatningssøgsmål være opfyldt.

Efter bestemmelsen kan der ved fastsættelsen af bodsbeløbet tages hensyn til den udviste skyld, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt. Dette betyder, at stiftsøvrigheden kan afpasse og eventuelt graduere beløbet under hensyntagen til, at ansvarsgrundlaget kan være forskelligt for de enkelte ansvarlige.

Det bemærkes, at der ikke er tale om et solidarisk ansvar for de medlemmer, der skal betale bodsbeløbet, og at der derfor skal fastsættes et beløb for hvert enkelt medlem. Medlemmerne er ikke forpligtet til at betale boden, og manglende indbetaling af boden inden en af stiftsøvrigheden fastsat frist vil betyde, at stiftsøvrigheden skal anlægge erstatningssag mod de medlemmer, der ikke har indbetalt boden.

Bestemmelsen i *stk. 5* betyder, at et medlem har pligt til at stemme for et forslag til en beslutning, som medlemmet ved eller bør vide, at menighedsrådet har pligt til at træffe. Er der derimod tale om et forslag til en beslutning, som medlemmet ved eller bør vide er ulovlig, har medlemmet pligt til at stemme mod beslutningen.

Et medlem, der i disse tilfælde undlader at stemme, vil blive medansvarlig for den ulovlige beslutning, uanset om det angivne votum »stemmer ikke« er uden indflydelse på resultatet. Medlemmet, der undlader at stemme, bliver således ikke kun ansvarlig for den ulovlige beslutning, hvis medlemmet ved at deltage i afstemningen kunne have hindret resultatet.

Til § 47

Bestemmelsen er ny.

Efter bestemmelsen sondres der med hensyn til klageadgangen mellem stiftsøvrighedens afgørelser efter § 46, stk. 1, og efter stk. 2-4.

Suspension eller annullation efter § 46, stk. 1, retter sig mod menighedsrådets beslutning, og klageadgangen er derfor tillagt menighedsrådet.

Tvangsbøder, erstatningssøgsmål eller erstatningsretlig bod, jf. bemærkningerne til § 46, stk. 2-4, retter sig derimod mod det enkelte medlem. Det er

derfor rimeligt, at det enkelte medlem, uafhængigt af om flertallet ønsker det, har adgang til at indbringe stiftsøvrighedens afgørelse for kirkeministeren.

Det bemærkes, at klage efter loven ikke er tillagt opsættende virkning, men såvel stiftsøvrigheden som kirkeministeren vil kunne tillægge en klage opsættende virkning.

Til § 48

Bestemmelsen er ny og udgør et supplement til reglen i § 46, stk. 4.

De forhold, der kan føre til nedsættelse eller bortfald af en idømt erstatning, er de samme, som stiftsøvrigheden kan lægge vægt på ved anvendelsen af lempelsesmuligheden i henhold til § 46, stk. 4, jf. ovenfor.

Bestemmelsen medfører, at der fortsat består en lempelsesmulighed i tilfælde, hvor et menighedsrådsmedlem ikke har ønsket at acceptere en afgørelse om bod fra stiftsøvrigheden efter § 46, stk. 4.

Til kapitel 10

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Til § 49

Bestemmelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, om, at reglerne om præsters medlemskab og stemmeret, om valg af en medarbejderrepræsentant, og om indskrænkning i den kreds af personer, der kan vælges til kirkeværge og kontaktperson, først skal tillægges virkning fra næste ordinære valg til menighedsråd, er begrundet i, at forudsætningerne for de nuværende menighedsråd ellers vil forrykkes.

Såfremt reglerne om de midlertidigt ansatte præsters manglende medlemskab af menighedsrådet og deraf følgende manglende valgbarhed til blandt andet formands- og næstformandshvervet samt reglerne om valg til kirkeværge og kontaktperson skulle anvendes midt i en valgperiode, ville nogle menighedsråd skulle omkonstituere sig, hvilket skønnes u hensigtsmæssigt midt i valgperioden.

Til *stk. 2* bemærkes, at den nugældende menighedsrådslov ophæves pr. den 1. januar 1995, men at de nugældende regler om præsters stemmeret og medlemskab samt reglerne om valg af kirkeværge og kontaktperson finder anvendelse på menighedsråd, der er valgt ved lovens ikrafttræden, jf. ovenfor om stk. 1.